

§ 33**Övriga frågor****Barngruppernas storlek i förskolan**

Anders Göransson m.fl. (S) lade en skrivelse om barngruppernas storlek i förskolan.

Dnr 1595-2013-1.2.1.

Beslut

Nämnden lämnar skrivelsen till förvaltningen för beredning.

Skrivelse

I Stockholm finns ett tak för barngruppernas storlek i förskolan som innebär att småbarnsgrupperna inte ska överstiga 14 barn och storbarnsgrupperna 18 barn. Under den socialdemokratiska regeringen fanns ett riktat statsbidrag för att minska gruppstorleken i förskolan, något som alliansregeringen avskaffade när man kom till makten 2007.

Alliansen på Söder har dock uppvisat ambitioner för att minska barngruppernas storlek, vilket vi tycker är bra.

Vi vill därför uppdra till förvaltningen att redovisa hur fullmäktiges mål för gruppstorlek efterlevs samt inkomma med handlingsplan, inklusive kostnadsberäkningar om vad som krävs för att uppnå målsättningen.

§ 33**Övriga frågor - forts****Barnperspektiv på förskoleklassers storlek**

Erik Malm m.fl. (MP) lade en skrivelse om barnperspektiv på förskoleklassers storlek.

Dnr 1596-2013-1.2.1.

Beslut

Nämnden lämnar skrivelsen till förvaltningen för beredning.

Skrivelse

Det har minst sagt varit mycket diskussioner kring storlek på förskoleklasser den senaste tiden, både i nämnden men också medialt. Miljöpartiet vill därför kasta ljus på frågan om hur storleken på förskoleklassen påverkar den enskilde individen. För vissa barn är det kan vara välkommet med stora grupper, medan andra kan vantrivas och må dåligt av för mycket och för snabba förändringar – och dessutom många nya ansikten och namn och hålla reda på.

Problemen förvärras såklart när barn och ungdomar som under en lång tid lärt känna kamrater på förskolan inte har något annat alternativ än att acceptera den större barngruppen. För vissa kan det här resultera i att barnet mår dåligt. Vi vill lyfta frågan om vad vi från nämndens sida gör för att upptäcka sådana besvär, och vad som sen kan göras för att säkerställa att inget barn ska behöva fara illa till följd av för stora barngrupper i förskolan.

§ 33**Övriga frågor - forts****En jämlikhetsanalys över snöröjningen för vintern
2013/2014**

Erik Malm m.fl. (MP) lade en skrivelse om jämlikhetsanalys över snöröjningen för vintern 2013/2014
Dnr 1594-2013-1.2.1.

Beslut

Nämnden lämnar skrivelsen till förvaltningen för beredning.

Skrivelse

Efter förra årets vintersäsong bad Miljöpartiet förvaltningen genom en skrivelse att sammanställa och analysera den gångna vintersäsongens snöröjning. Vi tycker att den här genomgången som förvaltningen sedan presenterade var informativ och genomarbetad. Vi vill därför uppmana till att redan nu dra upp planerna för en liknande analys för den kommande vintersäsongen.

Med anledning av det vill vi föreslå förvaltningen att – om möjligt i samarbete med Trafikkontoret – tillsätta en utvärderingsgrupp för det här ändamålet. Ett särskilt uppdrag ska vara att analysera snöröjning och halkbekämpning för vintern 2013/2014 utifrån ett jämlikhetsperspektiv. I det här perspektivet bör också Miljöpartiets förslag om jämställd snöröjning som har lagts i trafik och renhållningsnämnden ingå.

Från Stockholms prioritetsordning för snöröjningen kan vi läsa ”Fokus är att upprätthålla framkomligheten för viktiga samhällsfunktioner som till exempel utryckningsfordon och kollektivtrafik.”. Ingen kan argumentera mot att utryckningsfordon måste få hög prioritet, och visst låter det bra att kollektivtrafiken prioriteras. Men hur ser det verkligen ut? Är det inte fortfarande så att den prioritet som verkligen görs är för bilar – och de som behöver ta sig till exempelvis tunnelbana till fots glatt får vänta på sin tur sist i ordningen?

Det här är inte ett problem som härrör endast till Södermalm utan som berör hela Stockholm, samtidigt kan Södermalm gå före och visa framfötterna i frågan. Genom att trottoarer och cykelbanor prioriteras så lågt i snöröjningen riskerar de som inte har förutsättningar att ta bilen att bli kraftigt eftersatta. I störst utsträckning skapar detta hinder för kvinnor, låginkomsttagare och personer med särskilt behov av tillgänglighet.

Vi föreslår därför att förvaltningen får i uppdrag att utvärdera vintersäsongens arbete vad gäller snöröjning och halkbekämpning utifrån ett jämlikhetsperspektiv.

§ 33**Övriga frågor - forts****Matinköp för personer med hemtjänst**

Erik Malm m.fl. (MP) lade en skrivelse om matinköp för personer med hemtjänst.

Dnr 1597-2013-1.2.1.

Beslut

Nämnden lämnar skrivelsen till förvaltningen för beredning.

Skrivelse

Många äldre som har hemtjänst får avslag när de vill ha handling två gånger i veckan. En gång i veckan anges som tillräckligt för att ha en skälig levnadsnivå. Som skäl sägs ofta att om man förvarar sina varor på ett lämpligt sätt kan de klara sig en vecka. Vi tycker att policyn är tveksam.

De flesta människor som själva kan handla gör det förmodligen flera gånger i veckan. Den ambitiöse gör planerade långtidsinköp och kompletterar med det man blir sugen på, eller glömde köpa. Många andra handlar lite då och då, för att anpassa handlingen till det man vill äta eller bjuda på. En del tycker det är bra att inspireras av extraerbjudanden. Frukt och grönsaker vill de flesta äta så färska som möjligt.

För äldre som är beroende av hemtjänst är behovet knappast mindre. Vi tror snarare att maten och handlingen får en större betydelse, i synnerhet om tillvaron blivit sådan, att inte så mycket annat händer.

Vi skulle vilja se en genomlysning av situationen angående hur äldre får hem matvaror och hur det skulle kunna organiseras på alternativt sätt för att de äldre skulle bli helt nöjda. Hur stor extrakostnad skulle det innebära att få hjälp med handling två gånger i veckan istället för en för de som vill?

Vi vill även vilja se över på vilket sätt den digitala utvecklingen för att beställa hem varor kan komma de äldre med hemtjänst till del på ett smart sätt. Det har hänt mycket på området och nya tjänster utvecklas hela tiden. Såväl varor, kombinationer till rätter och ekologisk frukt och grönsaker kan levereras till dörren. Många äldre känner inte till de möjligheter som finns, eller hur man i så fall gör.

Hur kan dessa tjänster, på ett samordnat, miljö- och klimatvänligt sätt, kunna komma de som har hemtjänst till del?

§ 33**Övriga frågor - forts****Dags för en jämställd sandning av trottoarer**

Gunnar Ågren (V) lade en skrivelse om jämställd sandning av trottoarer.

Dnr 1598-2013-1.2.1.

Beslut

Nämnden lämnar skrivelsen till förvaltningen för beredning.

Skrivelse

Torsdag den 5:e december 2013 larmade medierna om en klass 3-varning-storm: "Natten till fredagen kommer snön in över Stockholm" (Aftonbladet, "Stormen Sven är här", 2013-15-05). Redan då ställdes frågan om Sveriges beredskap "när stormen 'Sven' och kraftigt snöfall drar in över landet framåt torsdag kväll" (Dagens Nyheter, 2013-04-12).

Fredag den 6:e december drog stormen över Stockholms vid lunchtid. Trottoarerna var glashala och det var livsfarligt att ta sig ut under hela eftermiddagen och kvällen. Ingen sandning gjordes förrän den 7:e december. Varför gjordes ingen åtgärd för att garantera framkomligheten på Söders trottoarer togs trots alla varningar?

Ingen önskar sig en ny snöröjningskris på Södermalm som vintersäsongen 2012/13. I stadens prioriteringar under december 2012 hade man diskriminerat de som inte hade bil och för vilka gångbanorna är livsviktiga, i synnerhet äldre med rollator, funktionshindrade och föräldrar med barnvagn. Därför lade Kajsa Stenfeldt m. fl. (V) en skrivelse till trafiknämnden om en jämställd snöröjning i december 2012.

Kanske är det dags att snöröjningen och sandningen av trottoarerna ska återföras till stadsdelsnämnderna för att samordnas med parkskötseln, vilket Vänsterpartiet i Södermalms stadsdelsnämnd har föreslagit i verksamhetsplanen för 2013?

Framkomlighet på våra trottoarer borde vara en grundläggande rättighet. På samma sätt som Vänsterpartiet föreslog en jämställd snöröjning behövs det också en jämställd sandning av trottoarer. Att Söders trottoarer blev glashala ett helt dygn trots alla varningar om oväder är oacceptabelt. Den uteblivna sandningen innebar att många äldre fick svårt att klara

nödvändiga ärenden och inköp och att människor i onödan isolerades i hemmet. Vi föreslår därför att en utredning görs om ansvaret för trottoarernas underhåll och varför sandningen uteblev.

§ 33**Övriga frågor - forts****Slopa biståndsbedömning som krav för kontakt med Södermalms beroendeteam**

Gunnar Ågren (V) och Erik Malm m.fl. (MP) lade en skrivelse om slopa biståndsbedömning som krav för kontakt med Södermalms beroendeteam
Dnr 1599-2013-1.2.1.

Beslut

Nämnden lämnar skrivelsen till förvaltningen för beredning.

Skrivelse

Södermalms stadsdelsnämnd bedriver en utmärkt öppenvård för personer med beroendeproblematik – ”Södermalms beroendeteam”. Detta är en verksamhet som behövs. På Södermalm finns många människor med alkohol- och drogproblem, vilket bland annat visas av att en hög andel av befolkningen behöver sjukhusvård på grund av denna problematik. Det finns också en betydande missbruksproblematik som leder till sociala problem.

Därför är det särskilt angelägenhet att människor med beroendeproblem ges möjlighet att söka hjälp tidigt, att det finns bra och attraktiva behandlingsformer som inkluderar en snabb återfallsprevention. Det är också viktigt att hjälpen är uthållig.

Tyvärr har man kringgärdat verksamheten vid beroendeteamet med byråkratiska hinder som allvarligt försvårar en bra och attraktiv behandling. Det går inte att söka hjälp direkt hos teamet utan först måste det göras en biståndsbedömning där den hjälpsökande måste redovisa stora delar av sin livsproblematik och sociala situation.

Har det gått mer än 6 månader måste biståndsbedömningen upprepas innan man kan få hjälp, vilket är ett hinder för en tidig återfallsprevention.

Dessa hinder som sätts upp kan kontrasteras mot att man kan söka hjälp inom sjukvården utan krav på biståndsbedömningar och omfattande utredningar. Vad som är möjligt inom sjukvården borde också vara möjligt inom socialtjänsten. Det finns också ett mycket starkt behov av socialt och psykologiskt inriktade, drogfria verksamheter av beroendeteamets typ, där man inte i onödan medikaliserar beroendeproblem.

Vi föreslår därför att man slopar biståndsbedömning som krav för kontakt med beroendeteamet.